

ΜΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ.

Υψηλὰ διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς ὀρ. Ν. Δ. 12.
Ἐξαμηνιαία " " " 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δύο στίχων δραχμὰς. 3.
Διατρίβαι καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Σφαγαὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Τὸ Σάββατον (25 λήγοντος) τὴν 9
πρὸ μεσημβρίας ἔλαβεν ἡ κυβέρνησις
τηλεγράφημα τοῦ ἡμετέρου ἐν Θεσσα-
λονίκῃ γραμματέως τοῦ Προξενείου,
(τοῦ προξένου κυρίου Βατικιώτη εὐρι-
σκομένου εἰς περιόδειαν μετὰ τοῦ προ-
έδρου τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνι-
κῶν γραμμάτων συλλόγου κ. Ν. Μαυρο-
κορδάτου εἰς τὰς περὶ τὴν Θεσσαλονί-
κην κωμοπόλεις), δι' οὗ ἀνηγγέλθη αὐτῇ
ὅτι ἐγένετο σπουδαία ταραχὴ ὑπὸ τοῦ
Ὀθωμανικοῦ ὄχλου, μετὰ τὴν πρόθεσιν
νὰ σφάξῃ τοὺς χριστιανούς, καὶ ὅτι ἐ-
φρονεῖσθαι ἐνώπιον τοῦ Διοικητηρίου
οἱ πρόξενοι τῆς Γερμανίας καὶ τῆς
Γαλλίας.

Τὸ πρῶτον τοῦτο τηλεγράφημα φέ-
ρει χρονολογίαν «Σάββατον, 24 Ἀ-
πριλίου, ὥρα 6 μετὰ μεσημβρίαν».

Δεύτερον τηλεγράφημα πρὸς τὴν
Κυβέρνησιν, ἀποσαλὲν τὴν πρῶτην τῆς
Κυριακῆς καὶ ληφθὲν περὶ τὴν μεσημ-
βρίαν εἰς Ἀθήνας, βεβαίω ὅτι ἀποκα-
τέστη ἡ ἡσυχία περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ.
τοῦ Σαββάτου, ἀλλ' ὅτι ἡ πόλις τῆς
Θεσσαλονίκης εὐρίσκειται «κατὰ-
πληκτος καὶ περιδεής»
καὶ ὅτι οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι καὶ οἱ
Πρόξενοι ἐπιζητοῦσι τὴν προστασίαν
πολεμικῶν εὐρωπαϊκῶν πλοίων.

Ἔτερον δὲ τηλεγράφημα ὅτι ὁ Πρό-
ξενος τῆς Γαλλίας Moulin καὶ ὁ Πρό-
ξενος τῆς Γερμανίας ἐσφάγησαν, κατε-
λθόντες εἰς τὸν τόπον τῆς στάσεως,
ὅπως παρεμποδίσωσι τοὺς Ὀθωμανούς
ἐπιτεθέντας κατὰ τῶν χριστιανῶν, ὅτι
διηρπάγησαν οἰκίαι τινὲς καὶ ἐφρονεῖ-
σθαι καὶ ἐκακοποιήσθαι ἀρκετοὶ
χριστιανοί.

Πάντα τὰ τηλεγραφήματα τῶν Πρό-
ξενῶν εἶναι γεγραμμένα δι' ὄφους μαρ-
τυροῦντος ὅτι πάντες εἶναι περιδεεῖς
φοβούμενοι ἐπανάληψιν τῶν σφαγῶν,
τῆς συνωμοσίας ἐχούσης εὐρυτέρας
καὶ ἀπειλητικώτερας διαστάσεις. Τοῦ-

του ἕνεκα ὁ ἡμέτερος πρόξενος, ὁ τῆς
Ἀγγλίας καὶ ἄλλοι, ἐζήτησαν ταχί-
στην συνδρομὴν.

Ἀνεχώρησεν ἀμέσως τὸ ἐν Πειραιεῖ
σταθμεῖον ἀγγλικὸν πολεμικὸν πλοῖον
Bittorn, ἠτοιμάζετο δὲ τὴν Κυρια-
κὴν πρὸς ἀπόπλου καὶ ὁ ἡμέτερος
«Γεώργιος».

Οἱ ἐν Ἀθήναις πρέσβεις ἐτηλεγρά-
φησαν νὰ μεταβῶσι τὰ κατὰ τὸ Αἰ-
γαῖον πλοῖα ἀμέσως εἰς Θεσσαλονίκην.

Κρίνομεν περιττὸν νὰ σημειώσωμεν
πόσον τὸ ἐπειστόδιον τοῦτο θάξεγεῖρη
τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Εὐρώπης κατὰ
τῆς Τουρκίας, καὶ πόσον θὰ ἐπηρεάσῃ
τὴν διπλωματίαν εἰς τὰς σκέψεις καὶ
τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς.

Ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ ἀποστείλῃ δια-
κοίνωσιν εἰς τὴν Πύλην καθιστῶσα
αὐτὴν ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν ἐπίθεσιν
κατὰ τῶν χριστιανῶν. Ἄς προσπα-
θῶμεν δὲ νὰ παρασκευασθῶμεν ἐκ
τῶν ἐνότων, ὅπως δυνηθῶμεν ἐν πρῶ-
τῃ περιστάσει νὰ προσερχθῶμεν οὐ-
τως, ὥστε εἴαν μὴ ἐμπορέσωμεν νὰ πα-
ράσχωμεν πραγματικὴν συνδρομὴν εἰς
τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν, νὰ δημιουργή-
σωμεν κἂν ζήτημα ἑλληνικόν.

Ἐπίσημον τηλεγράφημα τῆς Α. Ἐξ.
τοῦ Ρασαίτ-πασσᾶ ὑπουργοῦ τῶν ἐξω-
τερικῶν τῆς Τουρκίας πρὸς τὸν πρεσ-
βευτὴν τῆς Τουρκίας κ. Φωτιάδην-
βέην.

Κωνσ[τοπ.], τῆ 25 Μαΐου 1876.

Τηλεγράφημα τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ
Θεσσαλονίκης, ἀφικθὲν χθὲς τὸ ἑσπέρασ εἰς
τὴν Ὑψ. Πύλιν ἀναφέρει τὰ ἑξῆς :

«Νέα χωρικὴ, χριστιανὴ, ἥτις εἶχε ἀ-
σπασθῆ τὸν Ἰσλαμισμόν, ἀφίκετο διὰ τοῦ σι-
δηροδρόμου εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου Ζαπτιέ-
δες τινὲς, ἀναμένοντες εἰς τὸν σταθμὸν, πα-
ρέλαβον αὐτὴν, ὅπως τὴν ὀδηγήσωσι, κατὰ
τὰ εἰθισμένα, πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν.
ὅτε 150 περίπου ἄνδρες, τοὺς ὁποίους εἶχε
συναγάγει ὁ Πρόξενος τῶν Ἰνωμένων Πολι-
τειῶν, ὤρμησαν ἐπὶ τὴν νέαν κόρην, τῇ ἀ-
φῆραν τὸ κάλυμμα (γιασουμάκι) τοῦ προ-

σώπου καὶ τὸ ἐπανάσφαιρόν της, (φερετῆ)
καὶ ἀπαγαγόντες αὐτὴν βίᾳ τὴν ἔφερον εἰς
οἶκον χριστιανοῦ τινος. Τοῦτο ἐξηγίωσε
τοὺς παρευρισκομένους κατὰ τὴν βιαιότητα
ταύτην Ὀθωμανούς, ὥστε τὸ μετ' ὀλίγον ἐ-
πελθὸν πλῆθος συνήχθη περὶ τὸν οἶκον τοῦ
Γενικοῦ Διοικητοῦ ζητοῦν ἐπιμόνωσιν τὴν πα-
ράδοσιν τῆς νέας Ὀθωμανίδος, μέχρι δὲ τῆς
ἀφίξεώς της κατέλαβεν ἐκεῖ που τζαμίον.
Ὅλοι αἱ προσπάθειαι τῆς τε ἀρχῆς καὶ τῶν
ἐπιστημοτέρων πολιτῶν ἀπέβησαν ἀνίσχυροι
πρὸς καταστολὴν τοῦ πλήθους, ὅπερ δὲν ἠ-
δύνατο νὰ διαλυθῇ εἰμὴ διὰ τῆς παραδόσεως
τῆς νέας ἢ τῆς ἀφίξεως ἐνόπλου δυνάμεως
κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς, πληροφορηθεὶς ὅτι
οἱ Πρόξενοι τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας εἶ-
χον εἰσχωρήσει ἐν τῷ καταληφθέντι ὑπὸ τοῦ
πλήθους τζαμίῳ, προσήλθεν αὐτοπροσώπως
ὅπως ἐξαγάγῃ τοὺς προξένους καὶ κατενάσῃ
τὸν ἐρεθισμόν. Ἀλλὰ πᾶσαι αἱ προσπάθειαι
αὐτοῦ εἰς οὐδὲν ἴσχυσαν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ νέα
κόρην δὲν ἤρχετο, ὁ ὄχλος ἀπέσπασε τὰς
κιγκλίδας καὶ μεταχειρισθεὶς αὐτὰς ὡς ὅπλα
ἐφόρμησε κατὰ τῶν Προξενῶν. Μολοντί ὁ
Διοικητὴς ἐπειράθη δι' ἀπεγνωσμένων προσ-
παθειῶν νὰ τοὺς υπερασπίσῃ διὰ τοῦ σώ-
ματός του, δὲν ἠδυνήθη νὰ τοὺς προστα-
τεύσῃ, καὶ ἐφρονεῖσθαι ὑπὸ τὰ κτυπήματα
τῶν ἐπιτεθειμένων. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ,
συντρέξαντες οἱ στρατιῶται ἐκ τῶν Ὀθωμα-
νικῶν πλοίων καὶ ἐκ τοῦ στρατῶνος κατῶρ-
θωσαν νὰ διαλύσωσι τὴν ὄχλαγωγίαν.

Διὰ δευτέρου τηλεγραφήματος, ἀφικθέν-
τος τὴν νύκτα τῆς χθὲς (25 Ἀπριλίου) ὁ
Γεν. Διοικητὴς βεβαίω τὴν διάλυσιν τῆς
στάσεως καὶ ἀγγέλλει ὅτι, ἐκ περισκέψεως,
σκοποὶ καὶ χωροφύλακες ἐτέθησαν πρὸ τῶν
θυρῶν τῶν Προξενείων καὶ ἄλλων τινῶν κα-
τοικῶν, καὶ ὅτι τέλος ἡ τάξις ἀποκατέστη,
καὶ ὅτι ἤρχισαν καταδιώξεις πρὸς σύλληψιν
τῶν ἐνόχων.

Τὸ ἔδυνηρόν τοῦτο γεγονός ἐλύπησε βα-
θέως τὴν Ὑψ. Πύλιν, ἥτις ἀπεφάσισε νὰ
ἐνεργήσῃ ἀμέσως καὶ μετὰ τῆς μεγίστης
αὐστηρότητος κατὰ τῶν ἀθλίων αὐτουργῶν
τοῦ ἐγκλήματος. Καὶ πράγματι, δύο αὐτο-
κρατορικοὶ ἀπεσταλμένοι, λαβόντες τελείαν
πληρεξουσίτητα, ἀναχωροῦσιν εἰς Θεσσαλο-
νίκην, συνοδευόμενοι ὑπὸ πληρεξουσίων τῶν
Πρεσβειῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας.

Ἐκ Θεσσαλονίκης δὲ καὶ Κωνσταντινουπόλεως διεβιβάσθησαν τὰ ἐξῆς τηλεγραφήματα.

Θεσσαλονίκη 6 Μαΐου (24 Ἀπριλίου) ὥρα 9 μ. μ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

«Ὡραν 9 1]2 πολῖται Τούρκοι ἔνοπλοι, οἷονεὶ στασιάσαντες κατὰ χριστιανῶν κατέσφαξαν τοὺς προξένους Γαλλίας καὶ Γερμανίας ἐντὸς Σκάλι Τζαμί, ἐμπροσθεν διοικητηρίου. Πόλις διατρέχει μέγαν κίνδυνον καὶ ἔλη ἀνάστατος. ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ.

Θεσσαλονίκη 7 Μαΐου (25 Ἀπριλίου) ὥρα 11 μ. μ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Ἦσυχία ἐπικρατεῖ τὰυτῇ τῇ στιγμῇ καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὰ πνεύματα λίαν ἠρεθισμένα. Γενικὴ κατάπληξις. Γενικῶς ἐκφράζεται ἡ ἐπιθυμία νὰ ἔλθωσι πλοῖα πολεμικὰ εἰς τὸν λιμένα μας.

Πρόξενος
ΒΑΤΙΚΙΩΤΗΣ.

Κωνσταντινουπόλις 7 Μαΐου (25 Ἀπριλίου).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ οἱ Τούρκοι ἠγέρθησαν κατὰ τῶν χριστιανῶν. Οἱ πρόξενοι τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας ἐσφάγησαν.»

ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μεγαλοπρεπῶς ἐτελέσθη ἐνταῦθα ἡ ἑορτὴ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ψαλείσης καὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ δοξολογίας. Τὸ δ' ἐσπέρας ἐπαιάνισεν ἡ μουσικὴ ἐν τῇ πλατείᾳ Λεωπόλου καὶ ἐκάησαν ἄφθονα πυροτεχνήματα. Ἀλλὰ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἑλλάδος ἐτελέσθη λαμπρῶς ἡ ἑορτὴ τοῦ λαοφιλοῦς ἡμῶν Βασιλέως ὁ δὲ δῆμαρχος κ. Ἑρμοπούλεως ἐκοινοποίησεν ἐπισήμως τὰ ἐξῆς.

Συμπολιταί!

«Θεωρήσαντες ἡμέτερον καθῆκον, ὅπως συγχαρῶμεν ἐξ ὀνόματος τῆς ἡμετέρας πόλεως τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεὶ Γεωργίῳ ἐπὶ τῇ ἐπιτελείᾳ ἑορτῆ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, διὰ τοῦ ἐξῆς τηλεγραφήματος, ἦτοι»

Ἐν Ἑρμοπούλει Σύρου, τῇ 23 Ἀπριλίου 1876

Τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεὶ τῶν Ἑλλήνων.
ΓΕΩΡΓΙΩ τῷ Α'.

Εἰς Βιέννην.

«Ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ τῆς Ἑρμοπούλεως συγχαίρω τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι ἐπὶ τῇ ἐπιτελείᾳ ἑορτῆ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς καὶ εὐχόμαι τὴν αἰσίαν αὐτῆς ἐπάνοδον εἰς τοὺς κόλπους τῆς φιλιότητος ἡμῶν Πατρίδος.»

Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ταπεινότατος θεράπων.

Ὁ Δῆμαρχος Ἑρμοπούλεως
Δ. ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἐλάδομεν σήμερον τὴν ἐξῆς τηλεγραφικὴν ἀπάντησιν ἐν μέρους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασι-

λέως, ἣν μετὰ χάρας, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν αὐτῇ ἐκφραζομένην βασιλικὴν θέλησιν γνωστοποιούμεν τῷ λαῷ τῆς Ἑρμοπούλεως.

Βιέννη, 25 Ἀπριλίου 1876

Τῷ Δημάρχῳ Ἑρμοπούλεως
Κ. Δ. Βαφιαδάκη.

«Διατελῶ λίαν συγκεκινημένος καὶ ἐγνωμοῦν ἐπὶ τοῖς συγχαρητηρίοις καὶ ταῖς ἀγαθαῖς εὐχαῖς, ἄστινας, δι' ὑμῶν, ἡ Ἑρμοπούλις μοὶ ἀποστέλλει. Παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως διαβιβάσῃτε αὐτῇ τὰς εὐχαιρὰς εὐχαριστίας μου. Οἱ ἐμοὶ λογισμοὶ σταθερῶς περιστρέφονται εἰς τὴν φίλην ἡμῶν Πατρίδα.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ἑρμοπούλις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1876.

Ὁ Δῆμαρχος
Δ. ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ.

— Καὶ ἐν Ῥεθύμνῳ τῆς Κρήτης, ὡς μᾶς γράφουσιν ἐπανηγυρίσθη λαμπρότατα ἡ ἑορτὴ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου.

— Εἰς τηλεγράφημα δὲ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου συγχαίροντος τὴν Α. Μ. ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματός Του ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς.

«Βιέννη 6 Μαΐου (14 Ἀπριλίου) ὥρα 11 η. 55 μ. μ.

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Ἀθήνας.

Σᾶς εὐχαριστῶ πάντας εὐχαιρῶς διὰ τὰς πρὸς ἐμὲ συγχαρητηρίους εὐχὰς Σας. Εἴμεθα ὅλοι καλά. Ἡ φιλιότης ἡμῶν Πατρὶς εἶναι τὸ σταθερὸν ἀντικείμενον τῶν σκέψεων καὶ εὐχῶν μου.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν παῖς τριεκαδεκαετῆς ἐκ Ψαρρῶν Γιάνναρης ὀνόματι ἐφθόνησε δι' ἐγχειριδίου ἕτερον ὀμηλικῆ αὐτῷ παῖδα, μετὰ προηγήθεισαν ἀπλῆν καὶ παιδικὴν ἔριδα ὁ φονεὺς ἄχρι τοῦδε δὲν συνελήφθη, βεβαιούται δὲ ὅτι ἀπῆλθεν ἐπὶ πλοίου ἀποπλεύσαντος.

— Ὡσαύτως Πάφῃς τις ξυλοργὸς ἐτραυματίσεν τινὰ ἀμαξηλάτην, Ἀράπην τὸ ὄνομα.

— Τὴν δευτέραν ἐτραυματίσθη διὰ πιστολίου κατὰ τὸ πρόσωπον ναύτης τις ἐκ Ψαρρῶν συνελήφθησαν δύο ὡς αὐτουργοὶ οἵτινες κρατοῦνται εἰσέτι ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ.

— Ἐπίσης καὶ εἰς Ἄνω Σύρον συνέβη τραυματισμὸς τις, ὡς ἠκούσαμεν.

— Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1876 στρατολογικοὶ κατάλογοι τοῦ δήμου Ἑρμοπούλεως ἐκτίθενται ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ ἀπὸ τῆς 1 ἐλευσομένου Μαΐου.

— Τὴν Τετάρτην ἐφθασεν ἐκ Βηρυττοῦ ἡ Γαλλικὴ φρεγάτα «*Chateau-Renaud*» ἐφοδιασθεῖσα δὲ μὲ ἀνθρακας, ἀνεχώρησε χθὲς τὴν νύκτα διὰ Θεσσαλονίκην.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Θήρας ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Ρωσσότος ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα σταθμεύοντος πολεμικοῦ ἀγμοπλ. «Σύρου» ὁ διευθύνει ὁ κ. Μ. Σαχτούρης.

— Ἐπανῆλθον ἐξ Ἀθηνῶν μὲν οἱ δικασταὶ κ. κ. Π. Τραχυμάντας καὶ Κ. Δρα-

γούμης, ἐκ Θήρας δὲ ὁ κ. Β. Λυκούδης, καὶ ἀνέλαβον τὰς ἐργασίας των.

— Τὸ ἐνταῦθα κακούργιοδικεῖον ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀπὸ τῆς Δευτέρας' πρέδρος μὲν αὐτοῦ εἶναι ὁ κ. Παπαδόπουλος, σύνεδροι δὲ εἰς διωρισμένοι οἱ κ. Π. Ναοῦμ καὶ ὁ δικηγόρος κ. Βοκοτόπουλος. Χρὴν δ' εἰσαγγελέω: ἐκπληροὶ λίαν εὐδοκίμως ὡς πάντοτε, ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Μίνως Σαπουντζάκης.

Μέχρι τοῦδε δὲ ἐδικάσθησαν οἱ ἐξῆς κατηγορούμενοι.

1. Πέτρος Ἰωαννίδης ἐπὶ ἀποπειρὰ ἀναιρέσεως γενομένη εἰς Ἀλεξάνδρειαν κατὰ τοῦ Σ. Ἐλευθερίου: οὗτος κατεδικάσθη εἰς τρίμηνον φυλάκισιν.

2. Κωνσταντῖνος Ἀληφαράκης ἐπὶ κλοπῇ γενομένη ἐνταῦθα, κατεδικάσθη εἰς ἕξα-ετῆ εἰρκτήν.

3. Φραγκ. Μαθιᾶς ἐπὶ ἀποπειρὰ ἀναιρέσεως γενομένη εἰς Ἀλεξάνδρειαν κατὰ τοῦ Καπετὰν Γιαννάκου ὑπαστυνόμου Ἀλεξάνδρειας, οὗτος ἠθωώθη.

4. Γ. Σ. Γούτης ἐπὶ ἀποπειρὰ ἀναιρέσεως γενομένη ἐνταῦθα κατὰ τοῦ Ν. Μούγκρου, οὗτος κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν εἴκοσιν ἐννέα ἡμερῶν.

5. Ἐπαμ. Ζαννῆς ἑπαρχος Ἐτροχωρίου καὶ Π. Δεπάστας δικηγόρος ἐπὶ ἐξυβρίσει κατὰ τοῦ Βασιλέως: οὗτοι ἠθωώθησαν.

— Διατελεῖ εὐδοκίμου καὶ ἀρέσκον ἐν Σύρῳ τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον καὶ ὁ λαὸς συρρέει εἰς αὐτὸ μετ' εὐχαριστήσεως. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρελθόντος φύλλου τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν παρεστάθησαν ἐν αὐτῷ τραγωδίαι μὲν «ὁ Λεωτίδας ἐν Θερμοπύλαις», «ἡ Μοσχομάγα τῶν Παρισίων», «Ἰωσὴς ὁ Ἀκτοφύλαξ» (δευτέραν φορὰν) οἱ «Ἐὐγενεῖς καὶ ὁ Λαός» καὶ οἱ «δύο Λοχιαί» Κωμωδία δὲ «οἰάμοιβαίως ὑπηρεταί», «Ἡ Κόρη τοῦ Παντοπόλου», «ὁ Ὅμοιος τὸν Ὅμοιον» (δευτέραν φορὰν) «ὁ κύριος Κρομμύδας» καὶ «Ἡ ἐν τῷ σκότει συτευξίς». Καὶ ἐν μὲν τοῖς πλείστοις ἐπέτυχον σπουδαίως οἱ ὑποκριθέντες ἠθοποιοὶ καὶ μάλιστα πάλιν ἐν τῷ «Ἰωσὴς» ἐν τισὶ δὲ καὶ ἀπέτυχον: ἰδίως, δὲ διότι οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἐρμηνείαν προσώπων τινῶν, δὲν ἦσαν φύσει κατάλληλοι πρὸς τὰ ὑποκριθέντα: π. χ. καθ' ἡμᾶς, εἰς τὴν κόρην τοῦ Παντοπόλου ὁ κ. Τσίνοτος δὲν εἶναι κατάλληλος νὰ παριστᾷ τὸ πρόσωπον τοῦ κυρ Θανάση. Εἰς δὲ τὴν ἐπὶ τὸ καταλληλότερον διάταξιν τῶν ὑποκρινομένων ἠθοποιῶν ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ διευθυντοῦ αὐτῶν κ. Ἀλεξιάδου.

— Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκηδέθη ἀξιοπρεπῶς καὶ ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς αὐτοῦ θέσεως ὁ σεβαστὸς γέρον Παντελῆς Νέγκας ἀπὸ πολλοῦ πάσχων. Ὁ μακαρίτης ὑπῆρξεν ἀγωνιστῆς καὶ εἰς τῶν ἀρίστων καὶ δοκιμοτάτων λειτουργῶν τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, ἣν δι' ὄλου τοῦ βίου αὐτοῦ ὑπῆρτησεν, ἀνελθὼν εἰς πλείστα ἀξιώματα, χρηματίσας δὲ πολλάκις καὶ Νομάρχης. Ἦτο δὲ γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ μακαρίτου στρατηγῶ Πλαπούτα, πενθερὸς τοῦ ἐνταῦθα γυμνασιάρχου κ. Μάτσα καὶ πατὴρ ἀξιολόγων τέκνων, πενθούτων δικαίως ἐπὶ τῷ θανάτῳ πατρὸς ἀγαθοῦ. Εἴη αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον ἀείδιον!

— Καὶ ἐνταῦθα δὲ μετὰ πολυώδυνον νόσον ἀπεβίωσεν ὁ ἀρχαῖος καὶ ἐντιμὸς ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος Γεώργιος Μαριδίτικος γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ ἀξιότιμου συμπο-

λίτου ημών κ. Τόμπρα. Γαίαν έχοι ελαφράν.

— Επίσης ενταύθα απεβίωσε και εκηδεύθη λαμπρῶς ἡ Παγώνα χήρα τοῦ μακαρίτου Α. Χ. Ποριώτου και πενθερά τοῦ κ. Κολιοπούλου, ἧς εἶη αἰωνία ἡ μνήμη.

— Ὁ φονευθεὶς γάλλος πρόξενος κύριος **Moulin** εἶχε πρὸ μικροῦ διορισθῆ εἰς Θεσσαλονίκην, ὑπῆρξε δὲ μαθητῆς τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς σχολῆς.

— Τὸ θωρηκτὸν «Γεώργιος» μέχρι τῆς Κυριακῆς τὸ ἑσπέρας δὲν εἶχεν ἀποπλευσεῖ τοῦ Πειραιῶς. (Στοά).

— Ἀντὶ τοῦ «Γεωργίου» διετάχθη και ἀναχώρησεν ἡ «Σαλαμίνια» περὶ ὥραν 9 τῆς ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς. Μία περίστασις παρουσιάσθη, καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ φανῆ ἡ ἑλληνικὴ σημαία ἀξιοπρεπῶς κάπως, και ὁμῶς ἐστειλάμεν μίαν βαρκοῦλαν. (Στοά).

— Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη τῶ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτῆ τῆς τηλεγραφικῆς Ἑταιρίας Βορδεάνου, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἐν Κων]πόλει ἡ ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας μεταβίβασις τηλεγραφημάτων.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διώρισεν ἐπισκοπικὰς ἐπιτροπὰς εἰς τὰς ἀρχιεπισκοπὰς Πατρῶν, Κεφαλληνίας και Μεσσηνίας, ὧν τοὺς ἀρχιερεῖς ὑπέβαλεν εἰς τριετὴ ἀρχίαν και περιορισμὸν ἐν τινι Μονῇ.

— Ὁ ἀτυχῆς **Moulin**, ὁ φονευθεὶς πρόξενος τῆς Γαλλίας, ἦτο μόλις 25 ἐτῶν, εἶχε δὲ νυμφευθῆ πρὸ 2 ἡμῶν μηνῶν τὴν κόρην τοῦ ἐπίσης φονευθέντος **Abot**, προξένου τῆς Γερμανίας.

— Ὁ **Abot** ἦτο γαμβρὸς τοῦ κ. Κραθεοδωρῆ.

— Τὸ ἡμέτερον θωρηκτὸν «Γεώργιος» διετάχθη νὰ τεθῆ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἡμετέρου ἐν Κωνσ]πόλει πρεσβευτοῦ.

— Μετὰ ἀλγους βαθυτάτου, γράφει ἡ Στοά και μὴ θέλοντες νὰ πιστεύσωμεν τὴν ὀδυνηρὰν ἀγγελίαν, τὴν δι' ἰδιωτικοῦ τηλεγραφήματος κομισθεῖσαν εἰς Ἀθήνας, ἀναγράφομεν ὅτι ἐφονεύθη ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ τοῦ φανατικοῦ ὄχλου ὁ ἀριστος και προσφιλὴς νέος Ἰωάννης Φωκιανὸς, καθηγητῆς τῶν φυσικομαθηματικῶν και τῆς γυμναστικῆς ἐν τῷ Διδασκαλεῖῳ τῆς Θεσσαλονίκης.

— Τὴν προσεχῆ τρίτην συνέρχεται ἐν Χανίοις ἡ συνέλευσις τῶν πληρεξουσίων τῆς Κρήτης. Καθὼς μαθάνομεν, εἶναι δὲ και πιθανώτατον, πρόκειται νὰ γίνουσι σπουδαῖαι προτάσεις, αἵτινες ἀγνωστον ἀν θὰ γίνωσιν δεκταὶ ὑπὸ τῆς Τουρκ. διοικήσεως.

— Κατ' ἰδιαιτέραν τοῦ «Ἡλίου» ἀλληλογρασίαν ἐκ Ρεθύμνης, κεραυνὸς καταπεσὼν ἐπὶ τινος τζαμίου, κατέρριψεν ἐξ ὀλοκλήρου τὸν ἕνα τῶν μιναρῶδων αὐτοῦ προσβαλὼν και τὸν ἕτερον κατ' εὐτυχίαν, ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν τὸ συμβῆν ἐγένετο ἐν καιρῷ νυκτὸς, ἄλλως πολλὰ δυστυχήματα θὰ ἐγίνοντο, διότι ἐν τῷ τζαμίῳ τούτῳ συχάζει ὀλόκληρος ἡ ἀριστοκρατία τοῦ Ρεθύμνου· ὁ λαὸς ἐθεώρησε τὸ συμβῆν ὡς θεομηνίαν.

— Κατὰ τὸν *Νεολόγον* ἡ Νοελληνικὴ μυθολογία τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου μεταφράζεται ἰταλιστῶς ὑπὸ **Polie Pistaia** μέχρι τοῦδε μετεφράσθη ὁ πρῶτος τόμ. τοῦ ἀξιολόγου τούτου συγγράμματος. Μέγα μέρος τῆς μεταφράσεως ταύτης θέλει δημοσιευθῆ ἐν τῷ ἐγκρίτῳ περιοδικῷ συγγράμματι τῆς Φλωρεντίας **Rivista Europea**.

— Φημί τινες και ἐνέργειαι καὶ ἐκδρομαὶ

και συστάσεις ἐνταυθῆτε και εἰς τινὰς ἐπαρχίας, σχετικὰ πρὸς τὴν λυμαινομένην σήμερον τὴν Ἀνατολὴν κρίσιν, ἐὰν εἶχον ἀθροιστικὴν τὴν ὄψιν ἢ και μόνον τὴν συναίνεσιν, θὰ ἤλεγχον, ὅτι, ἀφοῦ δὲν ἠκολουθήσαμεν ἐν καιρῷ τὴν μόνον συνετὴν και πρέπουσαν και συμφέρουσαν τῇ Ἑλλάδι πολιτικὴν, πρόκειται νῦν νὰ τραπῶμεν τὴν ἀφρονεστέρην και ἀτυχεστέρην!

Εὐτυχῶς αἱ φῆμαι και ἐνέργειαι, και συστάσεις αὗται οὐδένα φέρουσιν ἐπίσημον ἢ γενικὸν χαρακτήρα· εἰσὶν ὅλως μερικὰ ἡ ἀτομικὰ διαβήματα, μηδὲ ὅλως ἀπειλοῦντα νὰ παρασύρῳσι τὸ ἔθνος εἰς ἀνόητόν τι και παρακεκινδυνευμένον. Ἡ διέπουσα τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴ δρόλος δὲν μετεβλήθη, καθ' ἣς ἐχομεν διαβεβαιώσεσι, εἰς ἣς δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ νὰ δυσπιστῶμεν.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἦτο και εἶναι διατήρησις τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἰρήνης, ἐπὶ προσδοκίᾳ γενναίας ἀμοιβῆς τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν διαγωγὴν τῆς ταύτης, ἰσοδυναμοῦσιν και πλειονοδυναμοῦσιν μάλιστα συμμάχιας και ἐπιμαχίας μετὰ τῆς Τουρκίας.

Συνεπῶς διαψεύδονται και λόγῳ και πράγματι αἱ ἐκ τῆς εἰς τὰς δυτικὰς ἐπαρχίας και ἐκεῖθεν εἰς Κέρκυραν μεταβάσεως τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ἐκπηγάσασαι φῆμαι. Ὁ ἀνώτερος οὗτος ὑπάλληλος ποιεῖται τὴν ἐκδρομὴν ταύτην λόγῳ και μόνῳ ὑγείας. Ἄν δὲ φέρῃ και τινὰ ἡμισπίσημον ἐντολήν, αὕτη συνίσταται εἰς αὐτὸ τούτο, τὸ συστήσαι εἰρήνην και ἐλπίδας.

Ἐτέρα δ' ἀποστολὴ ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω και ἄλλας ἐπαρχίας ἀξιωματικοῦ ἢ ἀξιωματικῶν τινῶν, σκοπὸν ἔχει, ὡς ἠκούσαμεν, τὴν συμπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν τάξεων διὰ τε τῆς συναθροίσεως τῶν ὑστερούντων στρατευσίμων και δι' ἐγγραφῆς ἐθελοντῶν, μέτρον, ὅπερ, χωρὶς ν' ἀπειλῆ ποσῶς τὴν εἰρήνην, ἐλέγχει ἀπλῶς πρόνοιαν περὶ τοῦ μέλλοντος, καθ' ἣ ἡ εἰρήνη δύναται ν' ἀπληθῆ και ἀκούσης τῆς Ἑλλάδος.

Πᾶσαι δὲ αἱ λοιπαὶ ἐνέργειαι ἢ διαθέσεις εἰσὶν ὅλως ἰδιωτικαὶ ἢ μερικαὶ, οἷον ἡ σύστασις κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ κομητάτου, ὑπὸ τὴν προεδρείαν ἐνὸς τῶν ἀνωτέρων ἀποστράτων ἀξιωματικῶν, ἢ προγραφή ἐθελοντῶν παρ' ἄλλων, ἢ εἰσφορὰ χρημάτων κτλ.

Δὲν ἐννοοῦμεν ν' ἀποδοκιμάσωμεν και τὰς ἐνέργειαι ταύτας, ἐξ ἐναντίας θερμῶς ἐπιπροσποῦμεν, ἐφ' ὅσον περιορίζονται εἰς προνοητικὴν προπαρασκευὴν και πνευμάτων και πόρων δι' ἀπροσδοκῆτους περιπετείας, εἰς ἣς ἡ Ἑλλάς και ἄκουσα ἠδύνατο νὰ περιπλακῆ. Τούναντίον ἠθέλαμεν ἀποδοκιμάσει ἐκθύμως τὰς τοιαύτας ἐνέργειαι, ἐὰν σκοπὸν προετίθεντο νὰ προκαλέσωσι αὐταὶ ἀκαίρως και ἀφ' ὄνως περιπλοκάς και ἀνωμαλίας.

(Μέλλον)

— Ἐδημοσιεύθησαν ἐν ἰδιαιτέροις φυλλάδιοις ἢ τε ἀπολογία τοῦ πρῶην ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ κ. Β. Νικολοπούλου και ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Γ. Μελισσοῦργοῦ δι' ἐκκηγόρου, τοῦ πρῶην ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κ. Ι. Βαλασσοπούλου ὡσαύτως ἐδημοσιεύθη και ἡ λογοδοσία τοῦ κ. Παύλου Τσόλα ἐφόρου τῆς ἐνταύθα σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν.

— Κατὰ τὴν «Ἦραν», ἐν τῷ περὶ στρατιωτικῆς ἀσκήσεως τῶν μαθητῶν τῶν γυ-

μνασίων κανονισμῶ ἀναφέρεται ὅτι οἱ μαθηταὶ θὰ φέρωσι καθ' ὅλον τὸ σχολικὸν ἔτος τὴν στρατιωτικὴν στολὴν αὐτῶν, μὴ ἐπιτροπομένου τοῦ ἐναντίου ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτία. Οἱ γυμνασιάρχαι ἐπέμειναν ἐπὶ τοῦ διατάττοντος τοῦτο ἀρθροῦ τοῦ κανονισμοῦ, ὅπως και ἡ ἐπιτήρησις τῆς ἐκτὸς τῶν σχολείων διαγωγῆς τῶν μαθητῶν εἶναι εὐχερεστέρα, διορισθησομένων ἐπὶ τούτῳ ἰδίων παιδονόμων.

— Ὁ δόκιμος τοῦ ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ κ. Γ. Ρομπότσης προσέφερεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐθνικοῦ στόλου μίαν οἰκίαν του. Ἀνήγγειλε δὲ ταύτην τὴν δωρεὰν δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν πρῶεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, ναύαρχον κ. Νικόδημον.

— Κατὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, μολονότι ἡ κατὰ Ἀβυssiνῶν ἐκστρατεία τῶν Αἰγυπτιακῶν ἐπερατώθη, οὐχ ἦττον μέρος τῶν αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων θέλει παρατείνει τὴν διαμονὴν αὐτοῦ ἐν Ἀβυssινία μέχρι τῆς οριστικῆς συνομολογήσεως τῆς εἰρήνης.

— Πρὸ τινος, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἡ ἑταιρία τῆς διώρυγος τοῦ Σουεζ εἰσέπραξε δικαίωμα διαπορίων φράγκα 300 χιλιάδ.

— Ὁ Κ. Ράδοβιτς, πρὸ μικροῦ ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Βερολίνον ἵνα ἀναλάβῃ προσκαίρως τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ὑπέβαλεν, ὡς βεβαιοῦται, πρὸς τὸν πρίγκιπα Βίσμαρκ μακρὰν ἐκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐνθα ἀφηγεῖται τὴν πολιτικὴν και κοινωνικὴν πρόδον τοῦ τόπου, ἐκφράζει δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι, ἐν περιπτώσει ἐνδεχομένης λύσεως τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ περιπλοκῶν, οἱ Ἕλληνες θὰ διαδραματίσωσιν ἐπιφανῆ πρόσωπον. Ὁ Κ. Ράδοβιτς ἀποφαίνεται ὅτι τὸ μέλλον τῆς Ἀνατολῆς ἔγκειται ἐν ταῖς χερσὶ τῶν Ἑλλήνων.

Ἄλλ' ὅμως μετὰ πολλῆς δριμύτητος ἐπιπίπτει κατὰ τῆς Ἑλλάδος ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος, ἐξάγων τὰς σκέψεις αὐτοῦ κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῶν τελευταίων δικῶν. Καὶ ὁ μὲν «Βιενναῖος Ἡμερήσιος τύπος» ἀναφέρει τὰ ἐξῆς.

«Εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Περικλέους ἐπέσηψε λοιμὸς δεινότερος τοῦ παλαιοῦ, ὁ λοιμὸς τῆς διαφθορᾶς. Τὸ δυσάρεστον τούτο πόρισμα ἐξάγει κατ' ἀνάγκην ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τῆς προσφάτου δίκης.

Καὶ ἐξ ἄλλων ὅμως συμπτωμάτων εἰκόζομεν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐδεμίαν φέρει ὀφέλειαν ἢ ανεξαρτησία, ἧς ἔτυχε διὰ τῶν ἰδίων ἀγώνων και διὰ τῆς προστασίας τῶν δυνάμεων. Τοῦ νεαροῦ βασιλείου ἡ ἱστορία γέμει στάσεων και ἀνταρσιῶν στρατιωτικῶν.

Οὐδαμοῦ ἠλέγχθη ἰσχυροτέρα μὲν ἡ ληστεία, ἀσθενεστέρα δὲ ἡ κυβέρνησις. Ἡ δολοφονία ὑπουργῶν, ἡ ἐξορία τοῦ Ὁθωνος, αἱ ἀδιάλειπτοι βουλευτικαὶ και ὑπουργικαὶ κρίσεις εἶναι μικρὰ ἐπεισόδια ἀπέναντι τῆς πλεονασίας ἐν Ἑλλάδι συστηματικῆς παραλύσεως και ἀναρχίας. Ἐπὶ τοῦ Δανοῦ Γεωργίου τὸ κακὸν ἐδεινώθη, ἐφανερώθησαν δὲ τρανότερον τὰ ἐπακολουθήματα τῆς παρὰ τὴν Πύλον ναυμαχίας. Ἡ οἰκονομικὴ και ἠθικὴ τῆς Ἑλλάδος κατάστασις εἶναι οἰκτροῦ. Αἱ δυνάμεις τῷ 1832 δὲν ἀποκατέστησαν τὴν ἀρχαίαν, ἀλλ' ἐδημιούργησαν νέαν Ἑλλάδα, χυδαίαν δηλονότι γελοιογραφίαν ἀντὶ τῆς τραγωδίας τοῦ Σοφοκλέους, Βαλασσοῦποιοι ἀντὶ Περικλέους. Τὴν ἰδέαν ἡμῶν ἐμπεδοῖ ἡ προμνημονευθεῖσα δίκη. Ἐν

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

— 0 —

τῆ ἑλληρικῆ χειρσνήσῳ ἀγωνίζονται οἱ Σλάβοι ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας των, συμπάθουσι δὲ τούτοις Σερβίαι, Μαυροβούνιον καὶ Ῥωμουνία ἄρην ἰδίων σκοπῶν. Πάλιν ἀκούονται λόγοι φιλανθρωπίας ὑπὲρ τῶν πιεζομένων δὴθεν Χριστιανῶν, οὓς δικαιοσύνης χάριν πρέπει ἡ Εὐρώπη νὰ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῆς ἡμισελήνου. Οἱ φίλοι τῶν Σλάβων ἀνειδίξουσι τῆ Αὐστρία ἠπειρωδία, διότι καὶ νῦν συνέλαβε τὸν Διουβίθρατις, ὡς ἄλλοτε τὸν Ὑψηλάντην. Τοιοῦτου παραλληλισμοῦ δὲν ἔχρουσι χρεῖαν αἱ δυνάμεις ὅπως νοήσωσι τί θὰ κατορθώσῃ ἡ λεγομένη δικαιοσύνη καὶ φιλανθρωπία, ἐν ὅφει ἔχρουσα τοὺς θριαμβοὺς καὶ τὰ κατορθώματα ἧς ἐδημιούργησαν Ἑλλάδος. Ἡ Εὐρώπη δὲν ἔχει ὄρεξιν νὰ θυσιάσῃ πάλιν τὸ αἷμά της, ὅπως παραγάγῃ ἐξ αὐτῆς ἀνίκαια καὶ ἀνεπίδεκτα βίου πολιτικῶν, ἐπικινδύνα δὲ λίαν, καθ' ὅσον τρυφῶσιν τοὺς γείτονας. Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα θὰ λυθῇ ποτὲ, ἀλλ' οὐχὶ ὡς θέλουσιν οἱ παρὰ τὸν κάτω Δούναβιν καὶ Δρίναν Σλάβοι. Ἡ ὑπὸ τούτῳ προτεινομένη λύσις θὰ προεκάλει μυρίας χεῖρας περιπλοκάς, θὰ μετεμόρφου δὲ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα κατὰ τρόπον ἀλλόλοτον, ἐπ' ὃ ἔπρεπε νὰ καυχῶται ἡ Εὐρώπη ὡς σεμνύνεται νῦν ἐπὶ τῆ δημιουργίᾳ τῆς Ἑλλάδος.»

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

— 0 —

Ἑρζεγοβίνη.—Ἐν ταῖς νεωτέροις Εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίαις ἀπαντῶμεν τὴν παράδοξον εἰδήσιν διαβιβάσθαι ὑπὸ διαφόρων Τηλεγραφικῶν Πρακτορείων, ὅτι τὸ Ἀνακτοβούλιον Πετροπόλεως ἔλαβεν ἢ θὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν νὰ προτείνῃ τὴν ιδέαν τοῦ σχηματισμοῦ Κράτους ἢ Ἡγεμονίας αὐτονομίου ἐκ τῶν ἐπαρχικῶν Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, ἐνοουμένων εἰς μίαν διοίκησιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Υ. Πύλης. Αἱ ἡμιεπίσημοι Ῥωσικαὶ ἐφημερίδες κηρύττουσι τὴν φήμην ταύτην παντελῶς ἀνυπόστατον, τὸ δὲ «Γενικὸν Ῥωσικὸν Πρακτορεῖον» ἐπάγει τὰ ἑξῆς :

«Ἡ Ῥωσσία ἐμμένει εὐσυνειδήτως εἰς τὸ ἀπὸ κοινοῦ ἀποδεκτὸν γενόμενον πρόγραμμα, ὅπερ συνίσταται ἀρ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ πολιτικοῦ καθεστώτος ἐν Τουρκίᾳ, ἀρ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν μετὰ σπουδαίων ἐγγυήσεων βελτιώσιν τῆς τύχης τῶν Χριστιανῶν.»

Ἀμερικὴ.—Ἡ ἐν Μεξικῷ ἀνταρσία ὑπάρχει κίνδυνος μὴ λαβῇ μεγαλειότερας διαστάσεις, ἀπολήγουσα εἰς ῥῆξιν μεταξὺ τοῦ Μεξικικοῦ καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Γερμανία.—Ἐνθὲ τὰ ἡμιεπίσημα φύλλα ἀναμέλπουσιν ἐν χορῷ τὸν ἔμνον τῆς εὐρηνίας, ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἐπιχειρεῖ ἐκτάκτους ἐξοπλισμούς. Εἰς πάντα τὰ συντάγματα τοῦ πεζικοῦ θὰ προστεθῇ καὶ τέταρτον τάγμα, τὸ πυροβολικὸν τῆς ἐκστρατείας ἀντὶ 300 κανονοστοιχιῶν θὰ περιλαμβάνῃ 390, ἐκάστη δὲ κανονοστοιχία τοῦ ἐπίππου πυροβολικοῦ θὰ ἐνισχυθῇ διὰ δύο ἔτι τηλεβόλων.

Ὁ ἡμιεπίσημος «Ταχυδρόμος» τοῦ Βερολίνου προτρέπει τὰς δυνάμεις νὰ ἐγκαταλίπωσι τὴν Τουρκίαν εἰς τὴν τύχην τῆς.

Ἱστορία τῆς γῆσου Σίφνου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ὑπὸ Κ. Γκιῶν ἐν Σόφῳ 1876.

Οὕτως ἐπιγράφεται σύγγραμμα ἐξ 173 σελίδων συγκείμενον, ἐκτὸς ἄλλων 48 αἰτινες ἀποτελοῦσι τὸν τοῦ αὐτοῦ συγγραμματος πρόλογον, ἐν ᾧ πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς ἰδίως περὶ τῆς Σχολῆς τῆς Σίφνου.

Καὶ ἐνέκυψε μὲν οὗτος, ὡς παρατηρήσαμεν, φιλοτιμῶς καὶ σπουδαίως εἰς τὴν μέλητην τῆς ἱστορίας τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος, καὶ εἰς πολλοὺς τῶν ἱστορικῶν, ἀνκτρέχων, ἄρχεται ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων αἰώνων, προχωρεῖ εἰς τοὺς μέσους, κατέρχεται εἰς τοὺς νέους καὶ προβαίνει μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς ἑποχῆς, ἐκθέτων ἐν γλώσσῃ καθαρευούσῃ καὶ δι' ὅφους καταλλήλου τὴν ἀπνηθισμένην ἱστορικὴν ὕλην, ἧν ὡς μέλισσα ἀπὸ τῶν ἱστορικῶν ἐξεμύζησε λειμῶνων.

Ἀλλ' ὡς φαίνεται, ὕλικὸν στερούμενος χρόνου καὶ ὑπ' ἄλλων, οὐκ οἶδα τίτων, βιαζόμενος πρὸς τὴν ἐκδοσιν λόγων, ἐξέδοτο τὸ ἔργον μετὰ τινῶν ἐλλείψεων, ἰδίως εἰς τὴν ἱστορικὴν ἀκρίβειαν ἀφορώντων.

Καὶ πρῶτον μὲν ἀναφέρειν ὁ συγγραφεὺς τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας τῆς Σίφνου παραλείπει τὸν Νεόφυτον τὸν διαδεχθέντα τὸν μητροπολίτην τῆς Σάμου Χριστόφορον, ὅστις ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν Βενετῶν τῷ 1660 καὶ ἔλαττιν μετὰ τούτου τὴν Σάμον ποιμάναντα, ὡς παραλείπει καὶ τὸν Σίφνιον ἐπίσης Φιλάρετον, τὴν Σάμον ὡσαύτως ἀργότερον ποιμάναντα, ὅστις διεδέχθη τὸν διάδοχον τοῦ ἀνωτέρου Νεοφύτου τὸν ἐκ Μήλου Ἰωσήφ Γεωργερίην τὸν παραιτηθέντα τῆς ἐν Σάμῳ ποιμαντορίας καὶ εἰς Ἀγγλίαν μεθέκατόν οἰκογενειῶν Σαμίων καὶ τινῶν Μηλίων ἀπελθόντα, ὅπου τῆ προστάσι τοῦ τότε μὲν δουκὸς τῆς Ὑόρκης εἶτα δὲ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἰακώβου, ἐνωδίασε Νάον τῆς Παναγίας καὶ συνοικίαν, φέρουσαν ἔτι τὸ ὄνομα «Ἑλληνικὴ ὁδὸς» καθὼς καὶ Μελέτιον τὸν Μητροπολίτην Λαρίσσης, τὸν ἰδρυτὴν τῶν ἐν Τρικάλλοις τῆς Θεσσαλίας σχολείων, ὅστις, κατὰ τὸν συγγραφεὴ τῆς Τοπογραφίας τῆς Θεσσαλίας, «ἐν καιροῖς δεινοῖς ὑπερησπίσθη τὸ ποιμνίον αὐτοῦ διότι ἐν ᾧ ἡ ἐκκλησία τῆς Μητροπόλεως, δηλ. τῆς Λαρίσσης, ἦτο πλήρης πολεμοφοδίων πρὸς περιφρόνησιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, οὗτος ἐνήργησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐκενῶθη ἐνάρτιον τῆς ἐπιμονῆς τῶν ἐτιτοπίων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν.»

Ἐπίσης ὁ συγγραφεὺς παραλείπει τὸν Σίφνιον Ἀνθόνιον χρηματίσαντα πρῶτον ἐπιτάριον (τελετάριον) τοῦ Πατριαρχείου, ἐφ' ᾧ ἐξεφώνησεν ἐπιτάριον λόγον ὁ φίλος καὶ μαθητὴς Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρως Ἰωάσαφ ὁ Κορνήλιος.

Ἐπίσης μετὰ τῶν μαθητευσάντων ἐν τῇ τῆς Σίφνου σχολῇ παραλείπει Ἰώσηπον τὸν Μοισοδάκκα συγγραφεὴ πολλῶν καὶ σπουδαίων συγγραμμάτων καὶ σχολάρεην ἔπειτα τῆς ἐν Ἰασιῷ σχολῆς χρηματίσαντα.

Ἐπίσης κατὰ λάθος ὁ συγγραφεὺς λέγει ὅτι Ἰωαννίκιος ὁ Β' Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτο Σίφνιος, ἐφ' ᾧ καὶ παραθέτει μάλιστα καὶ χωρίον τῆς Τουρκοκρα-

τουμένης Ἑλλάδος διότι ἐν τούτῳ ὁ κ. Σάθας ἀπλῶς ἀναφέρει τὴν ἐν Σίφνῳ διαμονὴν τοῦ Ἰωαννικίου, ἐξ ἧς ἔλαβεν αὐτὸν μετ' αὐτοῦ ὁ Βενετὸς Μοροζίνης. Ἀλλ' οὐδ' ὁ Α. Σκληρὸς, οὐδ' ὁ Μ. Ζ. Μπουνιαλῆς περὶ τοῦ Ἰωαννικίου γράφοντες, λέγουσι τὸν Ἰωαννίκιον Σίφνιον. Μάλιστα ὁ Μ. Ζ. Μπουνιαλῆς λέγει ὅτι «φόβῳ τῶν κρατούντων εἴχεν ἀναχωρήσει εἰς Σίφνον» καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Σ. Βυζάντιος ἐν τῇ «Κωνσταντινί» λέγων ὅτι ἐδόθησαν αὐτῷ πρὸς διατροφήν τὰ Δουκόνησα, δὲν φαίνεται παραδεχόμενος αὐτὸν Σίφνιον.

Ἐπίσης ὁ Συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῆς Σίφνου λέγει ἐν σελίδι λγ' τοῦ προλόγου ὅτι Ἰγνάτιος ὁ Ὁθώνιος ἐξέπαιδεύθη ἐν τῇ τῆς Χίου Γυμνασίῳ καὶ ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ Πατρίῳ Δανιὴλ' ἀλλ' ὁ Δανιὴλ οὐδέποτε ἐδίδασκεν ἐν τῇ τῆς Χίου Γυμνασίῳ.

Ἐν δὲ σελίδι 127 καὶ 133 ἀναφέρειν περὶ τῆς ἐν Σίφνῳ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, παραλείπει ὅτι Συνοδικὸς τόμος ἀναφερόμενος ἐν τῷ Γ' τόμῳ τῆς Μεσαιωνικῆς βιβλιοθήκης τοῦ Σάθα, ἐκδοθεὶς ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου Παρθενίου τοῦ δευτέρου κατ' Αὐγουστον τοῦ 1646, προσέθηκεν εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Σίφνου τὰς νήσους Ἀμοργόν, Φολέγγαν, Ἄστυπάλαιαν, Σίκινον, Σέριφον, Μύκονον, Ἀνάφη, Ἴον καὶ Ἡρακλείτσαν μετὰ τῶν πέριξ, καὶ ἡ ἀρχιεπισκοπὴ αὕτη διατηρεῖτο ἐπὶ πολλὰ κατόπιν ἔτη, ὡς ἐξάγεται τοῦτο ἐκ τινος καταλόγου Συνοδικῶν ὑπὲρ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλῃς τοῦ Γένους σχολῆς, ἐν ᾧ φαίνεται συνδραμούσα διὰ γροσίων 50, ὅσον δηλαδὴ ἡ τῆς Τήνου, τῶν Φαρσάλων, τῆς Βρεσθένης, τῆς Ἀθήνου καὶ ἄλλων μεγάλων ἐπισκοπῶν.

Ἐπίσης ἐν τῷ ἱστορικῷ καταλόγῳ τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀλεξανδρείας τῷ ὑπὸ Καϊσαρίου Δαπόντε συγγραφέντι καὶ ἐκδοθέντι ἐν τῇ μεσαιωνικῇ βιβλιοθήκῃ Σάθα, ἀναφέρεται ἱερομόναχος τις Στέφανος πρῶτον διδάσκαλος τῆς ἐν Σίφνῳ σχολῆς, ἀποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ τότε (1786) πατριάρχου Ματθαίου τοῦ Ἀνδρίου εἰς Ἀβυssiνίαν (Χαμπεσίαν) πρὸς τὸν ἐκεῖ βασιλέα Ἰησοῦν, καλέσαντα αὐτὸν ὅπως κατηχηθῇ εἰς τὰ τῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, κατόπιν δ' ἔνεκα τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως ἐκείνου ἀποτυχὼν τῆς ἀποστολῆς, ἔμεινεν ἐκεῖ ἐν τινι χωρίῳ διδάσκαλος. Καὶ ὑποθέτομεν μάλιστα ὅτι ὁ Στέφανος οὗτος εἶναι ὁ ἐν σελ. 29 τοῦ προλόγου ἀναφερόμενος διδάσκαλος ὁ Κύπριος.

Ἐπίσης παραθέτων τὰς περὶ τῶν μεταλλείων τῆς Σίφνου γνώμας ἀρχαίων συγγραμμάτων οὐδόλως ἀναφέρει τὴν τοῦ Αἰλιανοῦ σωζομένην ἐν τοῖς παρὰ Σουίδα ἀποσπάσμασι καὶ ἔχρουσαν ὡς ἑξῆς. «ὅδοι πλοῦσι ὕδατος ἐγένετο οὐ μόνον τῶν νησιωτικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἡπειρωτικῶν ἐν μάλα συχνῶν ἕως μὲν οὖν τὴν δεκάτην εἰς Λεβγὸν ἀπέσταλλον ἐπιτάκτως, καὶ ἐπειθόντο τῷ χρησμῷ τῷ τοῦτο προστάξαντι, τὰ τοῦ πλοῦτος αὐτοῖς ἐπίδοσιν εἶχε, γανέρτων ἀργυρείων μετὰ ἄλλων ἐπεὶ δὲ τὴν φορὰν τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλιπον, θάλαττα ἐπιρρεῦσασα καὶ ἐπικλύσασα ἤφαισεν αὐτῆς τὴν τοῦ πλοῦτος χορηγίαν, περιήλθον τε εἰς πενίαν νησιωτικὴν καὶ ἀπορίαν δεινὴν.»